

Feu honor a la vostra condició de catalans, seguïu el camí emprés, treballeu, enriqueu-vos, enlaireu la vostra patria, feu-la respectada i estimada arreu arreu; recordeu-vos de Catalunya a totes hores, conserveu en el sí de les vostres famílies, en la intimitat de les vostres llars l'amor a tot ço que és nostre, aixecant en el vostre cor un altar a l'idioma i a les costums, bo i recordant sempre que mercés a la idiosincracia de la vostra raça podeu prosperar a totes parts del món i que a la ductilitat del gloriós idioma que Mm. Verdaguer va quin-taessenciar deveu el vostre temperament de adaptació.

Tingueu present a totes hores que aquí baix resta el fogar sagrat de la vostra nacionalitat oprimida on lluiten sens descans homes que pugnen per a reconquerir la llibertat que en mal hora els fou arreba-ssada per gent despòtica i soperba; penseu sempre amb Catalunya, la Catalunya dels nostres amors on jauen els vostres avantpassats, on quedaren els records més tendres de la vostra infantesa, on sens duple desitgeu retornar un dia per a contemplar les seves esplèndides muntanyes i les seves formoses i netes platjes, aquestes platjes del mar de la civilització, el mar Mediterrani.

J. HUGUET I BOSCH.

(Vicesecretari de "Catalunya"
Associació Autonomista del Districte V.)

Barcelona, Juliol 1918.

Primeres lluites per l'independència de Catalunya

(De col·laboració)

Els ascendents dels que més tard devien formar el Principat de Catalunya tenien un odi tan gran an els cartaginesos i estaven tan fermament disposats a no sofrir son jou, que no perdonaven ni esforços ni sacrificis, preparant-se sempre per a la lluita.

Quan Aníbal es proposà passar els Pirineus per a anar a Italia, es trobà la Laletania (Badalona, Blanes i Mataró) eritçada de llançes enemigues, disposades a disputar-li el terreny pam a pam. Escarmen-tats els betulons (Badalona) per les lluites que sostingueren amb Amilcar i convençuts de lo important que era tenir un expert i valent capitá, elegiren per general, després de diferents concells entre'ls que-fes d'aquells pobles, a un dels homes més principals i prestigiats d' aquella época, en Telongo Bacchio, natural de Blanda (Blanes) el quin jurá davant de llurs deus guerra eterna a Aníbal. Telongo Bacchio, segons els cronistes catalans Pujades, Feliu, Balaguer i Florian d'Ocampo, era un quefe tan intel·ligent i expert com decidit i valent.

Laletans, betulons i indigetes s'aplegaren baix sa bandera amb els homes i demás elements de guerra de que disposaven, posant-se com-pletament a ses ordres i obeint en un tot sos manaments.

Aníbal en son empeny de dominar la Laletania avans de passar a Italia, organitsá un poderós exercit per a combatrels. Telongo Bacchio, tement l'escomesa dels cartaginesos, havia seleccionat sos mil-lors guerrers i capitans, disposant-ho tot per a una heroica i profito-sa defença.